

[Fisker.]

ker dem en hjælpende Haand, saa vil disse Kommunalbestyrelser uden Hensyn til, hvilken Partifarve de maatte have, forvalte disse Penge paa en saadan Maade, at de kommer Skatteyderne til Gode, hvordan de end bliver anvendt.

Den ærede Ordfører udtalte, at det, som der skal gøres fra Rigsdagens og Regeringens Side, og det, som man kan gøre, er at mildne Krisens Forløb. Jeg har tidligere under Forhandlingerne her haft Lejlighed til at pege paa, at det sikkert ogsaa er Hensigten, og at Regeringen er villig til overalt, hvor Forholdene maatte kræve det, og Lejligheden dertil er inde, at bruge de Midler, hvorover den raader, for at mildne paa den Krise, der maaske maatte komme til at antage en stadig mere og mere alvorlig Karakter.

Den ærede Ordfører pegede paa, at der ikke er gjort andet og mere indtil Dato end at foreslaa en Rentenedsættelse for Statens Udlaan. Det kan det ærede Medlem ikke mene. Der er jo sat en Række forskellige offentlige Arbejder i Gang, og der er givet Ordre til at fremskynde offentlige Arbejder af forskellig Art indenfor de forskellige Ministerier, og til Foraaret og Sommeren vil der dog ogsaa Landet over blive beskæftiget mange Tusinde Hænder ved kommunale Veje, Amtsveje og Sogneveje, hvortil Midlerne er skabt til Veje ved en Indsats herinde fra, fra Regeringens Side og dirigeret derud, hvor de kan omsættes i Arbejde i Stedet for i Understøttelse.

Jeg er sikker paa, at den ærede Ordfører heller ikke tvivler om, at Regeringen vil være villig til ogsaa paa andre Omraader, hvor det maatte være muligt, at forøge disse offentlige Arbejder og stimulere Kommunerne til at sætte Arbejder i Gang for at aflaste Arbejdsløsheden. Og hvad der skal gøres andet og mere, maa selvfølgelig udelukkende bero paa Krisens Udvikling og Forløb. At staa her i Dag og diskutere Foranstaltninger, der maaske kommer til Anvendelse om nogle Maaneder, er naturligvis ikke til nogen som helst Nytte.

Den ærede Ordfører udtalte endvidere, at jeg havde sat mig imod, at man nedsatte Ejendomsskatterne, og i Stedet for havde udtalt Ønsket om, hvis det overhovedet var muligt for Statskassen at undvære Penge, at bruge disse Penge til Lettelse af andre Afgifter, Forbrugsafgifterne. Jeg mener jo, at hvis det skulde være muligt at gaa den Vej, hvad sikkert ingen alvorligt tænker paa i disse Tider, er det klart, at en Lettelse af en Skattebyrde som Stats-

ejendomsskatterne, der i Virkeligheden betyder saa uhyre lidt for Flertallet af Landbrugere, ikke vil være en nævneværdig Hjælp i en Krisetid. Skulde man tænke sig den Mulighed, at Statskassen kunde undvære Penge til Skattenedsættelse, er det klart, at en Nedsættelse af Beskatningen af det almindelige Forbrug, hvilket ogsaa vilde komme Landbrugere til gode, vilde være langt mere egnet til at lette Livsvilkaarene for Befolkningen som Helhed end det, der her er Tale om.

Jeg forstaar meget godt, at den ærede Ordfører ikke holder meget af saadan Tale; det er klart, at Toldforhøjelser for ham er en langt mere tiltalende Medicin end Toldnedsættelser. Der var en vis bitter Klang i den ærede Ordførers Stemme, da han talte om 15 Kr. for en Tønde Byg i Skaane. Jeg tænker, det var, fordi han i Erindringen havde den Kendsgerning, at her i Landet var det saa og saa mange Kroner billigere, og det ærede Medlem nævnte jo samtidig noget om, at hvis man kunde faa Hvedepriserne herhjemme til at stige, vilde vi faa færre Svin, og det vilde maaske være en Vinding for Samfundet som Helhed. Jeg har ikke nogen Sinde tvivlet om, at den ærede konservative Ordfører, hvis han havde Magt dertil, kunde have Lyst til at gennemføre Foranstaltninger, hvorved en Stigning i Kornprisen, baade af Prisen paa Byg og Hvede og andet, kunde gennemføres. Men tror det ærede Medlem virkelig, at en Stigning i Kornprisen vilde betyde en Sænkning af Prisniveauet, en Billiggørelse for Befolkningen som Helhed? Det kan det ærede Medlem dog hverken sige eller mene! Jeg indrømmer, at det kan være en Fordel for visse store Jordbesiddere, som er i Stand til at producere en Del Korn, men at sætte Foranstaltningen ind som en Kriseforanstaltning overfor Samfundet som Helhed, tror jeg ikke det ærede Medlem vil mene kan have nogen Betydning, hvis den gennemføres paa den Maade, som det her er antydnet.

Det ærede Medlem havde endvidere lidt ondt ved at bortforklare min Paavisning af, at de konservative tidligere havde stillet sig noget valent overfor Forsøgene paa at give Kommunerne en øjeblikkelig Haandsrækning. Jeg paaviste 4 bestemte Tilfælde i den sidste Tid og fra forrige Rigsdagssamling, hvor de Konservative var gaaet direkte imod, men saa førte den ærede Ordfører Talen hen paa andre Foranstaltninger, paa, at de Konservative gennem en Lettelse af Amtsskatterne har ønsket at komme Amtsgrundejerne til Hjælp. Ja, det ved jeg meget vel. Saa længe jeg har haft Sæde i dette